

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Żmij

w sprawie z protestu M. J.

przeciwko ważności wyborów

przy udziale:

- 1) Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej,
- 2) Prokuratora Generalnego,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 29 kwietnia 2025 r.

pozostawia protest bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

W dniu 24 marca 2025 M. J. wniósł protest przeciwko ważności wyborów, określając go jako „[z]awiadomienie o możliwej ingerencji w proces wyborczy, naruszeniu prawa międzynarodowego oraz stosowaniu broni psychologicznej w Polsce”.

W uzasadnieniu wnoszący protest wskazał między innymi, że „[na] podstawie posiadanych informacji istnieją poważne przesłanki wskazujące, że proces wyborczy w Polsce został przeprowadzony w sposób naruszający zasady

demokratycznego państwa prawa. Dostępne dane wskazują, że obecna partia polityczna X. Y. mogła uzyskać przewagę polityczną w wyniku wyborów przeprowadzonych przez grupę wywiadu radiowego operującą na terenie Europy, przy wykorzystaniu dostępu do serwera należącego do Rosyjskiego Ministerstwa Obrony Narodowej.

Serwer ten umożliwia pozyskiwanie programów naukowych zdolnych do sztucznego wywoływania określonych zdarzeń w atmosferze, wpływających na percepcję i procesy decyzyjne osób poddanych działaniu tego systemu. Może to oznaczać masowe stosowanie broni psychologicznej w celu manipulacji społeczeństwem, co stanowi naruszenie prawa międzynarodowego, w tym Konwencji ENMOD oraz Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego (MTK)".

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Protest wyborczy M. J. podlegał pozostawieniu bez dalszego biegu.

Prawo obywatela do wniesienia protestu wyborczego wywodzi się z przepisów konstytucyjnych. Jak stanowi art. 101 ust. 2 Konstytucji RP wyborcy przysługuje prawo zgłoszenia do Sądu Najwyższego protestu przeciwko ważności wyborów na zasadach określonych w ustawie.

Zasady i tryb organizacji wyborów określa ustawa z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (t.j. Dz. U. 2025, poz. 365 ze zm., zwana dalej k.wyb.). Zgodnie z art. 82 § 1 k.wyb. protest przeciwko ważności wyborów może być wniesiony wyłącznie z powodu: 1) dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów, lub 2) naruszenia przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

Artykuł 241 § 3 Kodeksu wyborczego stanowi, że wnoszący protest zobowiązany jest sformułować zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty.

Artykuł 243 § 1 Kodeksu wyborczego przesądza natomiast, że Sąd Najwyższy pozostawia bez dalszego biegu protest wniesiony przez osobę do tego nieuprawnioną lub niespełniającą warunków określonych w art. 241.

Konstrukcyjnym elementem protestu jest sformułowanie zarzutu popełnienia przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub konkretnego zarzutu naruszenia przepisów Kodeksu wyborczego dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów i wykazanie naruszenia własnego, rzeczywistego i aktualnego interesu protestującego, a nadto sformułowanie uzasadnienia zarzutu oraz poparcie go dowodami lub przynajmniej konkretnymi wnioskami dowodowymi. Przedmiotem protestu nie mogą być bowiem zarzuty abstrakcyjne, hipotetyczne, dotyczące innych osób, bliżej nieokreślone, niezwiązane ściśle z sytuacją prawną protestującego (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 19 grudnia 2023 r., I NSW 1093/23; z 14 grudnia 2023 r., I NSW 1222/23, z 14 grudnia 2023 r., I NSW 839/23; z 13 grudnia 2023 r., I NSW 799/23; por. też postanowienia Sądu Najwyższego: z 14 listopada 2023 r., I NSW 83/23; z 7 listopada 2023 r., I NSW 86/23; z 30 października 2019 r., I NSW 117/19; z 18 lipca 2019 r., I NSW 39/19).

Odnosząc powyższe do niniejszego protestu, Sąd Najwyższy stwierdza, że wnoszący protest ograniczył się do ogólnych i niesprecyzowanych twierdzeń dotyczących „stosowania broni psychologicznej i wpływu na procesy polityczne”.

Tak sformułowany zarzut nie odpowiada ustawie. Wnoszący protest nie uzasadnił zarzutu oraz nie przytoczył żadnych wiarygodnych dowodów na jego poparcie. Sąd Najwyższy nie posiada kompetencji ani do inicjowania postępowania protestowego z urzędu, ani do formułowania za protestującego zarzutów, ani wreszcie do wskazywania dowodów, na których protestujący opiera swoje zarzuty.

Sformułowany protest jest wadliwy konstrukcyjnie, co powoduje, że Sąd Najwyższy nie może go rozpatrzyć i na podstawie art. 243 § 1 Kodeksu wyborczego *per analogiam* w związku z art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c. w związku z art. 398¹⁰ k.p.c. i w związku z art. 13 § 2 k.p.c. zobowiązany jest pozostawić go bez dalszego biegu.

[kf]

[r.g.]

